

Manuel

Gedicht over ramp van de toekomst

André Manuel, cabaretier te Diepenheim, deelt wekelijks zijn kijk op de actualiteit

Omdat ook Meneertje Manuel het hart op de goeie plek heeft zitten, maar met dat hart niet allerlei hulpverleners in de weg wil lopen, volgt nu het gedicht 'Ramp op Ramp op Ramp'. In het gedicht 'Ramp op Ramp op Ramp' probeer ik nu al in woorden te vatten wat toekomstige ellende hopelijk voor mij zal gaan betekenen. U mag dit gedicht straks delen op Facebook, Instagram, Twitter of staandebeens voorlezen bij crematies. U hoeft daarbij niet te vermelden dat ik de schrijver ben. Alsjeblieft niet zeg. Komt ie. 'Ramp op Ramp op Ramp'. Veel plezier!

Jammer. Alvast. Voor de beelden. De beelden die echt binnen gaan komen. In mijn huiskamer. In mijn hoofd. In mijn huiskamerhoofd. Al die dooien. Al die gewonden. Al die nabestaanden. Die nog geen nabestaanden zijn. Die nog nabestaanden moeten worden. Ze weten nog van niks. Het is nog niet gebeurd. Maar het zal gebeuren. Want het moet gebeuren. Dus bij deze. Jammer. Alvast. Jammer.

Jammer. Alvast. Voor de verhalen. De verschrikkelijke verhalen. Die we lezen. Die we moeten lezen. Die we helemaal niet willen lezen. Eigenlijk. Want ja. Ze gaan je wel onder de huid zitten. Al die verhalen. En daar beginnen ze te jeuken. Je gaat je zelf ook slachtoffer voelen. Niet zo'n heel groot slachtoffer. Een klein beetje. Een piepklein slachtoffer. En dat is dus nergens voor nodig. Wij zijn ja nooit het slachtoffer. Niet echt. We leven mee. Vanuit onze huiskamerhoofden. We zijn altijd de toeschouwers. En dat is jammer. Alvast. Jammer.

Jammer. Alvast. Voor het herhalen. Het herhalen. Van de jammer. Van de alvast. Van de Ramp op Ramp op Ramp. En de voorspelbaarheid. Vooral dat. Jammer. Voor de spelbaarheid. En ook jammer voor de diertjes. De hondjes. De poezen. De goudvissen. De hamsters. En dat nieuwe behang. De parketvloer. Jammer van die parketvloer. Lag d'r nog maar net in. Kan ik weer opnieuw beginnen. Nou ja. Ik niet. Ik ben alleen maar toeschouwer.

Maar toch. Je voelt het verdriet. Dat immense verdriet. Bij die parketvloer. Die opnieuw moet worden gelegd. Zo jammer. Jammer. Alvast. Voor de corruptie. Voor de plunderingen. Voor al die bodemloze bouwputten. Voor de vriendschapspolitiek. Voor de armoede. Voor de tweedeling. Voor het afschuiven. Voor het wegduiken. Voor het weigeren van iedere verantwoordelijkheid.

Jammer. Alvast. Voor de vluchtelingen. Die onze kant op komen. Die noodgedwongen onze kant op zullen komen. Die alleen nog maar onze kant op kunnen komen. Die daarom zullen blijven komen. Omdat het niet anders kan. Jammer. Voor ons. Jammer.

Jammer. Alvast. Van de woorden. Die we niet kunnen vinden. Jammer ook. Van de woorden. Die we wel kunnen vinden. Maar die niet voldoende zullen zijn. Die niet in staat zullen zijn. Om het onbeschrijflijke te beschrijven. En dat we het dan toch proberen. Omdat we nu eenmaal zo zijn. Het is niet anders. We willen niet anders. Jammer. En sorry. Ook dat. Alvast.

Eens een Tukker...

Collin ter Horst (52) woonde 45 jaar in Enschede voor hij in 2016 verhuisde naar Paisley, een voorstad van de Schotse hoofdstad Glasgow. Maar hij vliegt bijna elke maand wel een keer terug om FC Twente te zien spelen. „Mijn jaarkaart heb ik aangehouden.”

Hoe komt een Tukker in Glasgows terech?
„De liefde heeft me hier gebracht. Ik was gescheiden en zocht via internet een leuke vrouw om mee te daten. Per abuis kwam ik op de Britse variant van Lexa terecht. Ik klikte op het profiel van een leuke vrouw en zag dat ik in Glasgows was beland. „Da's veel te ver weg”, dacht ik. Maar De-Hanne - zo heet ze - zag dat ik haar profiel had bekeken en stuurde een berichtje. Zo raakten we aan het chatten en kwam het tot een eerste date in Amsterdam. Een dik jaar later ben ik verhuisd. Mijn vrouw heeft een zoon en een pleegzoon, ik heb zelf geen kinderen. Daarom was verhuizen voor mij gemakkelijker.”

Collin ter Horst in de Schotse Hooglanden. FOTO: JAMMER

voorstemmers hebben nu spijt.”

Wat zijn de grootste verschillen met Twente?
„Schotten lijken wel wat op Twentenaren, ze kijken eerst even de kat uit de boom, maar als ze je mogen dan zijn ze warm en toegankelijk. Een groot verschil is dat het sociale leven zich hier vooral in de pub afspeelt. In Nederland nodig je thuis vrienden uit, hier ontmoet je elkaar vooral in de pub. Je kijkt er bijvoorbeeld samen naar de wedstrijden van Celtic. Dan is het zo

druk dat je een kaartje nodig hebt om de pub binnen te komen. Mijn vrouw heeft een katholieke achtergrond en komt dus uit een Celtic-familie. Glasgows Rangers is de club van de protestanten en de grote rivaal. Als die tegen elkaar spelen, weet je niet wat je meemaakt! Ik ben er twee keer live bij geweest: een fenomenale ervaring.”

Is het leven verder een beetje te vergelijken met dat in Nederland?

„Nou, alcohol- en drugsmisbruik zijn hier wel een veel groter probleem. Dat heeft ook met de sociale situatie te maken. De levensstandaard ligt hier toch een stukje later en de werkloosheid hoger dan in Nederland. En er is natuurlijk een sociaal vangnet. Toen ik even zonder werk zat, had ik een uitkering van 70 pond in de week. Dat is een schijntje. Als je hier geen werk hebt, dan heb je echt een probleem.”

Eens een Tukker, altijd een Tukker?

„Ja, natuurlijk! Ik mis mijn familie en vrienden en ben elke maand wel een paar dagen in Twente. Mijn jaarkaart van FC Twente heb ik ook aangehouden, ik probeer toch zeker de helft van de thuiswedstrijden erbij te zijn. En van het weekend ga ik met vrienden naar het carnaval: zaterdag in Losser en zondag in Oldenzaal.”

— Gerben Kuitert

DEZE WEEK IN Z

11, 12 & 13 MET EEN TEKENING DE OORLOG TE LIJF

14 & 15 GEEN NETFLIX MAAR ZELF MISDAAD OPLOSSEN

Levens100p
JANINE FRANCKEN
WAAKT OVER
TUINDORPBAAD
8 & 9

6 Nathalie Kwetsbare mens heeft het nakijken
7 Onder politici Stortvloed aan enquêtes
10 Joyce Sylvester Pak bedrijf zonder moraal aan

Tubbergse vrees voor openheid asielopvang wekt onrust

Albergenaren draaien burgemeester Haverkamp en wethouder Bekhuis de rug toe bij zalenconferentie Morshuis, waar een besloten bijeenkomst is. FOTO: JAMMER

Tubbergen: open communicatie

De gemeente Tubbergen zegt in een reactie dat zij 'te allen tijde open probeert te communiceren met de omgeving'. „Zodra wij verwachten dat een ontwikkeling van invloed is op de omgeving, informeren wij de inwoners of omwonenden die het betreft.” Tubbergen zegt geen notulen te hebben van een gesprek van wethouder Oude Avenhuis met de dorpsraad. De gemeente zegt dat zij niet altijd op de hoogte wordt gesteld van de locatie waar statushouders worden opgevangen, zoals in 't Elshuys. Over de melding van het COA op 5 april dat er een locatie in Tubbergen in beeld is voor asielopvang: pas 20 april werd duidelijk om welke locaties het ging.

De oogst van de angst

In Albergen breekt augustus 2022 een soort volksopstand uit. De bevolking is boos over de plannen voor een azc bij het dorp. De dorpsraad zegt onomwonden het vertrouwen op in de burgemeester. Het wantrouwen komt voort uit de gesloten houding van het Tubbergse gemeentebestuur. Inwoners worden structureel in het ongewisse gelaten, blijkt uit een reconstructie op basis van interne documenten van de gemeente.

LEO VAN RAAIJ

De mail die de Tubbergse wethouder Ursula Bekhuis krijgt op 19 juli 2022 is profetisch. „Er komt nu niets vanuit 't Elshuys en ook niet vanuit de gemeente en dat brengt veel onrust mee en dat kan in de toekomst een trigger worden voor antipathie of juist tegenstand hier.” In een zin legt de schrijver dan al bloot wat de gemeente een maand later in Albergen oogst: onrust, antipathie en tegenstand. Geboren uit angst voor openheid, zo blijkt.

De mail aan Bekhuis op die 19de juli is van een omwonende van Landhotel 't Elshuys en gaat opmerkelijk genoeg niet over dat wat in de gemeente Tubbergen -

en Albergen in het bijzonder - na 16 augustus tot een soort volksopstand leidt: het besluit van staatssecretaris Van der Burg van Justitie en Veiligheid om van 't Elshuys een asielzoekerscentrum te maken. Of gaat de mail daar toch wel over? Opgenschijnlijk is het onderwerp van de mail aan Bekhuis de komst van statushouders naar Landhotel 't Elshuys aan de Graevdijk in Albergen. Dat zijn asielzoekers die al een verblijfsvergunning hebben en in aanmerking komen voor een woning. Ze worden in maart 2022 door de buurt gespot, maar vanuit de gemeente is daarover niets gecommuniceerd. Hoewel het om slechts enkele alleenstaande mannen gaat, leidt het door het ontbreken van informatie 'tot onzekerheid en angst', meldt de briefschrijver. De buurt vraagt de gemeente daarom om opheldering.

Die komt op 26 april, middels een brief aan omwonenden. Een brief die overigens niet zit tussen de interne stukken die deze week via de Wet open overheid (Woo) bij De Tweentsche Courant Tubantia belanden. Wat er wel tussen zit, is een interne gemeentelijke mail van 17 januari 2022. Daarin staat dat hotel 't Elshuys bereid is gevonden statushouders te huisvesten. Drie maanden vóór de brief aan de buurt dus.

Kennelijk een rekbaar begrip
Die mail staat in schril contrast met wat de gemeente bijna vier maanden later, op 10 mei, aan de gemeenteraad vertelt. De fractievoorzitters zijn overigens op 25 april al op de hoogte gesteld. Op 10 mei wordt de raad gemeld dat er statushouders in 't Elshuys verblijven. En, zo staat in de boodschap aan de raad, 'de direct omwonenden

hebben wij zo spoedig mogelijk geïnformeerd, maar mogelijk kwam dit voor hen ook onverwacht'. Het staat er zwart op wit. „Zo spoedig mogelijk”. Dat is in Tubbergen kennelijk een nogal rekbaar begrip. En dat is niet alles.

Dat er statushouders in 't Elshuys zitten, komt doordat Tubbergen meedoet aan de Hotel- en accommodatieregeling (HAR), een rijksregeling die de druk op de opvang van het COA moet verminderen. Asielzoekers met een status kunnen dan, in afwachting van definitieve huisvesting, alvast tijdelijk in hun toekomstige gemeente gaan wonen. Bijvoorbeeld in een hotel of recreatiewoning. Onduidelijk is wanneer Tubbergen besloot aan de 'HAR' mee te doen. Ruchtbaarheid werd er niet aan gegeven. Dat ligt te gevoelig, vindt het gemeentebestuur.

LEES VERDER OP PAGINA 4

